

Золотий ювілей

Це все відбувалося в 80х роках.

Мені стало відомо, що в Дніпропетровську тимчасово проживає проповідник церкви адвентистів сьомого дня Мельник Федір Васильович. Я вирішив провідати його, в квартирі його дочки Катерини.

Ми нагадали з ним колишні часи, коли я був ще молодим хлопцем – студентом. Наше попереднє спілкування було ще в 1955-1957х роках.

Мельник Федір був в цей час старшим проповідником по Україні. Я був в його домі в Києві на вул. Отто – Шмідта. Відношення проповідника Федора до мене студента, і не тільки до мене, а і до всієї молоді, визвало в мене відчуття глибокої поваги до ветерана церкви. Тепер, коли я побачив, що його фізичні сили занепали, відчуття поваги зросло. Брат Федір і його жінка нагадали про своє весілля, що відбувалось 50 років тому. Вони проявили своє бажання якимось чином зробити свято в честь цієї урочистості. Я запропонував відсвяткувати це свято в молитовному будинку міста Дніпродзержинська. З очей цієї пари потекли сльози задоволення. Ми погодились, призначили день і час тієї нагоди. Подружжя Мельникових повинні були запросити своїх близьких родичів і друзів з Москви та із Києва, а також із других міст. З органами влади я це питання не обговорював, бо я був впевнений, що вони одразу стануть робити різні перепони. Тому я пропонував, що гостей вони можуть звати тільки за тиждень до наміченого дня. В понеділок були послані запрошення телеграмою в Київ Жукалюку М., Пролінському В., Парасею А.. В Чернівці родині Андрійчуків, в Москву Кулаковим і іншим друзям.

Церемонія урочистості була призначена на неділю. Були впевнені, що за цей час бажаючі матимуть можливість приїхати. Ми

чекали більше гостей, а приїхало мало. Не змогли приїхати брати Жукалюк і Пролінський, тому що в цей час вони несли відповідальність за служіння по всій Україні, а органи влади не дали їм дозволу на цю поїздку. Без дозволу їхати вони не осмілились, тому що на цей час, це могло би визвати негативні наслідки. Брат Андрійчук приїхав без дозволу, хоч був племінником Мельнику, але відчував що ця поїздка може закінчитись неприємностями для нього. З Москви приїхав брат Панченко Павло, Кулаков Павло (кореспондент видання «Источник жизни»).

Приїхало багато гостей із недалеких міст. Молодь підготувала гарну програму. Піснями хору і виступами музичного ансамблю розкрасили програму урочистості. Наші ювіляри нагадали свої прожиті роки, розповідали деякі цікаві історії. Побажання від друзів, теплі доброзичливі слова гостей зігріли серця ювілярів, з їх очей текли сльози радості.

Ми всі були не байдужі до їх щастя, хвиля радості і надії сколихнула всіх присутніх. Велика вдячність була від всіх Богові, що ми мали таку нагоду славити Бога за всі милості, що були в житті подружжя.

Всі, хто мав слово, говорили про ті вчинки віри в служінні наших наставників. Подружжя Мельників працювала на ниві Божій в особливо тяжкий період проповіді Євангелії. Брат Мельник Федір доповів про свою велику радість від того, що він бачить багато молодих служителів, яким передає естафету служіння справі Євангелія. Брат Панченко Павло Григорович сердечно дякував всіх, хто прибув на цю урочистість, а особливо членів громади, нещодавно зареєстрованих в Дніпродзержинську (зараз Кам'янське). Він зробив наголос на те, що Дніпродзержинська громада зробила те, що повинна була зробити Київська, чи Московська громада, де сердечно працювали подружжя Мельникових в 50 – 60 роки. Всі присутні на цьому зібранні гаряче

поздоровляли ювілярів і давали обітницю служити Богові так, як служили попередні наставники.

Брат Андрійчук в своєму слові також дякував Бога і Дніпродзержинську громаду від імені всіх родичів ювілярів за таку урочистість і сумував, що багато хто не зміг скористуватись такою нагодою як він. Сестра Мельник нагадала багато навчальних історій, коли вони разом виконували наказ Христа. Ця жінка є яскравим прикладом цілковитого посвящення Господу. Світле і радісне лице цієї жінки і румунський акцент мови надовго залишиться в пам'яті присутніх. Вся ця святкова урочистість братів та сестер, людей похилого віку і молодих, дітей та підлітків, нагадує майбутнє, коли наш Христос прийде і буде велика урочистість в Царстві Христа.